

ARBITRAŽNA ODLUKA

u predmetu br. 2016-02

domena: ot.hr

OT – OPTIMA TELEKOM d.d. protiv NEROSO Inst., s.r.o.**I. STRANKE U POSTUPKU**

Podnositelj zahtjeva je OT-OPTIMA TELEKOM d.d. za telekomunikacije s registriranim sjedištem u Zagrebu, Bani 75/a, OIB: 36004425025, kojega zastupa g. Nikola Glavaš (dalje: Podnositelj zahtjeva).

Registrirani korisnik domene je društvo NEROSO Inst., s.r.o., Jaurisova 4, 14900, Praha 4, Češka (dalje: Korisnik domene, Korisnik).

II. SPORNA DOMENA

Naziv sekundarne domene unutar .hr vršne domene o kojoj se vodi postupak je **ot.hr** (u dalnjem tekstu: sporna domena, domena).

III. POSTUPAK

Ovaj postupak vodi se prema arbitražnim pravilima sadržanima u Pravilniku o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom, NN 38/2010, 81/2015 (dalje: Pravilnik).

Podnositelj zahtjeva je dana 1. rujna 2016. godine podnio zahtjev za provođenje arbitražnog postupka za domenu **ot.hr** (dalje: Zahtjev). Podnositelj zahtjeva predlaže da se registriranom korisniku navedene domene oduzme pravo na njeno daljnje korištenje te da se domena registrira u korist društva OT-OPTIMA TELEKOM d.d.

Povjerenstvo za .hr domenu je za arbitra u ovom sporu predložilo doc.dr.sc. Marka Jurića. Budući da ne postoje smetnje iz čl. 39. Pravilnika, predloženi je prihvatio imenovanje za arbitra, o čemu je Registar .hr domena obavijestio stranke u postupku dana 9. rujna 2016. godine. Istoga dana je sva dokumentacija u sporu dostavljena arbitru elektroničkom, a nakon toga i preporučenom poštom.

Kopiju zahtjeva i popratne dokumentacije CARNet je poslao Korisniku domene preporučenom poštom, na adresu navedenu u Registru .hr domena.

Arbitar je dana 12. rujna pregledao zahtjev i popratnu dokumentaciju te je zaključio da su potpuni, odnosno da ne postoje smetnje za vođenje postupka. Istog dana arbitar je obavijestio stranke o

svom zaključku da ne postoje smetnje za vođenje postupka te je kopiju zahtjeva i popratne dokumentacije dostavio Korisniku domene.

Polazeći od činjenice da je Korisnik domene strano trgovačko društvo, a uzimajući u obzir svrhu arbitražnih pravila i potrebu učinkovitog vođenja postupka, arbitar je u odluci od 12. rujna utvrdio da je spremam prihvati podneske i komunikaciju na hrvatskom ili engleskom jeziku. Stranke nisu prigovorile ovoj odluci arbitra. Sva komunikacija od strane arbitra prema strankama nakon ove odluke vođena je dopisima koji su bili istodobno sastavljeni na hrvatskom i engleskom jeziku. U pozivu za dostavu odgovora na Zahtjev (12. rujna), arbitar je na hrvatskom i engleskom jeziku prikazao relevantne činjenice i argumente koje je iznio Podnositelj zahtjeva, kako bi se Korisniku domene olakšalo razumijevanje podnesenog Zahtjeva i postupanje po istom.

Konačno, u odluci od 12. rujna arbitar je pozvao Korisnika domene da se očituje o podnesenom Zahtjevu u roku iz čl. 49/1. Pravilnika. Kao alternativnu mogućnosti, arbitar je uputio Korisnika domene da je spremam produžiti rok za očitovanje o Zahtjevu do najviše četrnaest dana. Navedena mogućnost je ponudena s ciljem da se Korisniku domene, koji je strana pravna osoba, omogući primjeran rok za angažiranje pravnog zastupnika, prevođenje dokumentacije i/ili poduzimanje drugih koraka potrebnih za sudjelovanje u postupku. Korisnik domene obaviješten je da će se navedena mogućnost primijeniti samo ako arbitra i protivnu stranku obavijesti u roku od tri dana (do 15. rujna) o svojoj namjeri da podnese odgovor u produženom roku, te da će se u protivnom primijeniti rok iz čl. 49/1. Pravilnika. Korisnik domene nije obavijestio arbitra i protivnu stranu o namjeri da podnese odgovor o produženom roku, niti je podnio svoj odgovor u roku iz čl. 49/1. Pravilnika.

Dana 26. rujna 2016. godine arbitar je obavijestio stranke da će, u okolnostima kada Korisnik domene nije podnio odgovor, donijeti odluku na osnovi činjenica i dokaza iznesenih od strane Podnositelja zahtjeva, kao i na osnovi drugih dostupnih informacija. Istog dana arbitar je primio poruku na engleskom jeziku od strane g. Jana Horaka, putem adrese elektroničke pošte koja je u .hr registru domene registrirana kao kontakt Korisnika domene (info@neroso.cz), u kojoj se navodi da odgovor nije podnesen iz razloga što je g. Horak bio na trotjednom odmoru te mu je 26. rujna bio prvi radni dan nakon tog odmora. Nadalje je navedeno da je Korisniku domene potreban daljnji rok za prijevod zahtjeva i popratne dokumentacije. Arbitar je dana 27. rujna obavijestio g. Horaka i protivnu stranu da činjenica što je g. Horak bio na odmoru sama po sebi ne predstavlja opravdan razlog za propuštanje rokova za podnošenje podnesaka. Nadalje, g. Horak upozoren je na činjenicu da je obavijest o vođenju postupka objavljena na web stranici www.dns.hr, te da je kopija Zahtjeva i popratne dokumentacije upućena Korisniku domene i preporučenom poštom. Prema podacima navedenima na povratnici navedene pošiljke, ista je primljena dana 19. rujna 2016. godine. U takvim okolnostima, arbitar je upozorio Korisnika domene da nije u mogućnosti unedogled produžavati rok za podnošenje podnesaka. Ipak, uzimajući u obzir specifičnosti ovoga slučaja, arbitar je dozvolio Korisniku domene da svoj odgovor podnese u dodatnom roku od tri dana (do 30. rujna), ili da u istom roku imenuje pravnog zastupnika u Republici Hrvatskoj i o tome obavijesti arbitra i protivnu stranu. Do dana 6. listopada, arbitar nije primio nikakav daljnji podnesak ili obavijest od strane Korisnika domene. U takvim okolnostima, arbitar je zaključio raspravu i donio odluku u ovom sporu.

IV. ZAHTJEVI I OČITOVARANJA STRANAKA

Podnositelj zahtjeva smatra da su ispunjeni svi uvjeti iz čl. 32/2. Pravilnika. U bitnome, Podnositelj zahtjeva navodi da je naziv domene ot.hr identičan ili sličan imenu na koje on ima pravo. Konkretno, ističe se da je registrirano ime (tvrtka) Podnositelja zahtjeva OT-OPTIMA TELEKOM d.d., te da se naziv domene sastoji od dijela tog registriranog imena. Nadalje, Podnositelj zahtjeva navodi i da je na hrvatskom tržištu poznat pod nazivom OT.

Podnositelj zahtjeva nadalje navodi da zbog sličnosti između njegovog registriranog imena i naziva domene postoji opravданa opasnost da će mnoge osobe biti dovedene u zabludu, posebice zbog toga što ne postoji nikakva objektivna poveznica između sporne domene i naziva njenog korisnika (NEROSO Inst., s.r.o.). Nadalje, Podnositelj zahtjeva navodi kako domenu ot.hr koristi kao internu korporativnu domenu. S druge strane, ističe se da je Korisnik domene na istu instalirao datoteku *wpad.dat*. U bitnome, Podnositelj zahtjeva ističe kako predmetna datoteka vrši automatsku konfiguraciju *proxy* poslužitelja, posljedica čega može biti preusmjeravanje prometa Optimc telekom d.d. kroz strani *proxy* poslužitelj, radi neovlaštenog dohvaćanja poslovnih podataka ili krađe identiteta.

Dalje, Podnositelj zahtjeva smatra da Korisnik domene nema pravo niti legitimni interes za njeno korištenje, prvenstveno stoga što naziv domene ne odgovara Korisnikovu nazivu, i stoga što Korisnik nema nikakav projekt koji vodi pod spornom domenom.

Konačno, Podnositelj zahtjeva ističe da je Korisnik domene istu registrirao i/ili je koristi suprotno načelu savjesnosti i poštjenja. U bitnome, Podnositelj zahtjeva navodi da Korisnik ne postupa savjesno u odnosu prema njegovim poslovnim interesima, prvenstveno uzimajući u obzir uporabu domene za preusmjeravanje prometa preko *proxy* poslužitelja. Nadalje, Podnositelj zahtjeva navodi i prilaže dokaze (prepiska putem elektroničke pošte) da je Korisnik dana 4. kolovoza ponudio prodati spornu domenu za 25.000,00 HRK. Ista ponuda, ali za drugi iznos (5.000,00 EUR), ponovljena je dana 19. kolovoza.

Korisnik domene nije se očitovao na navode Podnositelja zahtjeva.

V. ČINJENICE UTVRĐENE U POSTUPKU I OBRAZLOŽENJE ODLUKE

U okolnostima kada Korisnik domene nije podnio svoj odgovor na Zahtjev, arbitar donosi odluku oslanjajući se na činjenice i dokaze iznesene od strane Podnositelja zahtjeva, kao i na činjenice koje sam utvrdi.

Ad 1.

Podnositelj zahtjeva je društvo OT-OPTIMA TELEKOM d.d., koji se poziva na pravo iz svoje tvrtke. Domena o kojoj se vodi postupak je ot.hr. Sporna domena očito odgovara dijelu tvrtke Podnositelja zahtjeva (OT). Navedeni dio je u dovoljnoj mjeri karakterističan za Podnositelja

zahtjeva. Slijedom navedenog, arbitar zaključuje da je ime domene u velikoj mjeri slično imenu na koje Podnositelj zahtjeva ima pravo, odnosno da je prvi uvjet iz čl. 32/2. Pravilnika ispunjen.

Ad 2.

Načelno govoreći, sličnost između tvrtke Podnositelja zahtjeva i sporne domene je sama po sebi tolika da postoji opravdana opasnost da bi značajan broj osoba mogao biti doveden u zabludu, u smislu da pristupajući domeni ot.hr smatraju da pristupaju web odredištu koje je pod kontrolom podnositelja zahtjeva. Nadalje, prema navodima Podnositelja zahtjeva, konkretni način korištenja domene ot.hr od strane pravne osobe koja ju je registrirala je takav da stvara mogućnost preusmjeravanja prometa i/ili krađe identiteta. U okolnostima kada Korisnik domene nije odgovorio na navode Podnositelja zahtjeva i opravdao svoje korištenje domene na navedeni način, arbitar ne može ignorirati mogućnost nastanka navedenih posljedica. Slijedom navedenog, arbitar zaključuje da je drugi uvjet iz čl. 32/2. Pravilnika ispunjen.

Ad 3.

Treći uvjet iz čl. 32/2. Pravilnika je da korisnik domene nema pravo ili legitiman interes za korištenje domene takvoga naziva. Pri odlučivanju o ovom uvjetu, potrebno je poći od činjenice da se spoznaja o postojanju prava ili legitimnog interesa za korištenje domene nalazi primarno kod samog korisnika domene. S druge strane, podnositelj zahtjeva može imati samo ograničeno znanje o okolnostima koje ukazuju na postojanje ili nepostojanje takvog prava ili interesa. U takvim okolnostima, bilo bi suprotno cilju arbitražnih pravila tražiti od podnositelja zahtjeva da snosi potpuni teret dokazivanja negativne činjenice (da korisnik domene nema pravo ni legitimni interes). Kako je utvrđeno u domaćoj arbitražnoj praksi o nazivima domena, jednom kada iz dokaza koje je iznio Podnositelj zahtjeva *prima facie* proizlazi zaključak da korisnik domene nema pravo ni legitimni interes za njeno korištenje, teret dokaza se prebacuje na korisnika domene te je na njemu da demonstrira svoje pravo (v. odluke u predmetu *misnavina.hr, ferratum.hr*).

U ovom predmetu, Podnositelj zahtjeva ističe da naziv domene ne odgovara Korisnikovu nazivu, te da Korisnik nema nikakav projekt koji vodi pod spornom domenom. Nadalje, Podnositelj zahtjeva iznio je dokaze iz kojih slijedi kako mu je Korisnik ponudio prodaju domene za iznose koji su bitno viši od troškova povezanih s njenom registracijom. Nadalje, Podnositelj zahtjeva je ukazao i na mogućnost neovlaštenog preusmjeravanja prometa i/ili krađe identiteta uporabom ot.hr domene.

Po ocjeni arbitra, prethodno navedene činjenice dovoljne su za stvaranje oborive predmjiveve kako Korisnik domene nema pravo ni legitimni interes za njeno korištenje. Kako je prethodno navedeno, Korisnik imena domene nije se očitovao o navodima Podnositelja zahtjeva, te je time propustio priliku demonstrirati da ima pravo ili legitimni interes za korištenje domene. Slijedom svega navedenoga, potrebno je zaključiti da je treći uvjet iz čl. 32/2. Pravilnika ispunjen.

Ad 4.

Četvrti uvjet iz čl. 32/2. Pravilnika je da je korisnik domene registrirao domenu i/ili da je koristi suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Jednako kao i kod prethodnog uvjeta, za ocjenu je li ovaj uvjet zadovoljen primarno je relevantno držanje korisnika domene.

U ovom predmetu, Podnositelj zahtjeva navodi da Korisnik domene ne postupa savjesno u odnosu prema njegovim poslovnim interesima, prvenstveno uzimajući u obzir uporabu domene za preusmjeravanje prometa preko *proxy* poslužitelja. Ova činjenica je po ocjeni arbitra dovoljna za stvaranje oborive predmjive da Korisnik domene istu koristi suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Korisnik domene nije se očitovao o navodima Podnositelja zahtjeva, te je time propustio objasniti je li njegovo korištenje domene sukladno načelu savjesnosti i poštenja.

Nadalje, Podnositelj zahtjeva navodi i prilaže dokaze (prepiska putem elektroničke pošte) da je Korisnik dana 4. kolovoza ponudio prodati spornu domenu za 25.000,00 HRK. Ista ponuda, ali za drugi iznos (5.000,00 EUR), ponovljena je dana 19. kolovoza. Konačno, arbitar je također utvrdio da se na web stranici na domeni ot.hr nalazi poveznica na obrazac putem kojega se može dati ponuda za kupnju domene. Postavlja se pitanje, predstavljaju li ove radnje podnositelja ponašanje nespojivo s načelom savjesnosti i poštenja?

U ovom kontekstu, potrebno je dati nekoliko načelnih napomena o izmjenama Pravilnika iz 2015. godine i ocijeniti koji je njihov utjecaj na arbitražnu praksu. Naime, do srpnja 2015. godine Pravilnik je izrijekom propisivao da „korisnik nema pravo prenijeti registriranu domenu na drugu osobu”, odnosno da “korisnik ne smije ni uz naknadu ni bez naknade dati domenu na korištenje drugim osobama” (čl. 28.). Na ovim osnovama, u domaćoj arbitražnoj praksi (*ferratum.hr*) izneseno je stajalište prema kojemu Pravilnik omogućuje pojedinim subjektima da registriraju imena domena kako bi ih sami koristili i na taj način ostvarili svoje interese, te su se ponude za prodaju domena smatrali dokazom ponašanja suprotnog načelu savjesnosti i poštenja (*ferratum.hr*, *tele2.hr*). Međutim, u srpnju 2015. godine čl. 28. Pravilnika izmijenjen je, na način da je propisano sljedeće:

Korisnik dodatne domene tijekom perioda registracije može zatražiti promjenu korisnika domene u korist treće fizičke ili pravne osobe. Odlukom Upravnog vijeća CARNeta, na prijedlog Povjerenstva, propisat će se postupak i uvjeti promjena korisnika domene.

Zahtjev za promjenom korisnika nije moguć istovremeno s promjenom registrara domene.

U slučaju smrti, prestanka postojanja, statusnih promjena ili drugih pravnih promjena u vezi s korisnikom domene ili pravom na sadržaj registrirane domene, na zahtjev korisnika ili njegovog pravnog sljednika provodi se postupak promjene korisnika. U tom postupku pravni sljednik korisnika ili osoba koju on naznači ima prvenstveno pravo na korištenje domene.

Sukladno izmijenjenom čl. 28. Pravilnika, registrirani korisnici domena sada su ovlašteni zatražiti promjenu korisnika domene u korist treće fizičke ili pravne osobe. Nadalje, prethodna odredba koja je propisivala da se domena ne može dati trećoj osobi na korištenje *ni uz naknadu ni bez naknade* brisana je. U ovakvim okolnostima, potrebno je zaključiti da su određeni oblici promjena korisnika domene, čak i uz naknadu, dopušteni nakon stupanja na snagu izmijenjenog Pravilnika. Drugim riječima, nakon stupanja na snagu izmjena Pravilnika iz 2015. godine ne može se svaka ponuda prijenosa registracije domene na treću osobu uz naplatu sama po sebi smatrati protivnom načelu savjesnosti i poštenja. S druge strane, činjenica da izmijenjeni Pravilnik ne zabranjuje prijenose domena uz naknadu ne može se tumačiti toliko široko da legalizira praksu registracije i prodaje naziva domena koji inkorporiraju tuđa zaštićena imena (žigove, tvrtke, osobna imena i sl.).

U takvim okolnostima, arbitar zaključuje da je potrebno napraviti razliku između naplatnog prijenosa domena koje inkorporiraju riječi i pojmove općeg značenja, od onih koje sadrže nazive koji odgovaraju imenima na koje treće osobe polažu pravo. Bilo bi protivno svrsi arbitražnih pravila sadržanih u Pravilniku kada bi se omogućilo pojedincima da registriraju kao domene nazive koji odgovaraju tuđim zaštićenim imenima te ih kasnije uz dobit preprodaju njihovim legitimnim korisnicima. Ovo stajalište odgovara i rješenjima koja se primjenjuju u poredbenom pravu. Tako je primjerice u čl. 4/b *Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy* propisano da korisnik domene postupa u zloj vjeri (suprotno savjesnosti i poštenju) ako je domenu registrirao s ciljem da proda, iznajmi ili na drugi način prenese podnositelju zahtjeva ili njegovom konkurentu za vrijednost koja prelazi troškove koje je imao u vezi s registracijom. Slično tome, u čl. 21/3. Uredbe 874/2004 propisano je da zla vjera može postojati u onim slučajevima kada je naziv domene registriran ili stečen prvenstveno radi prodaje, iznajmljivanja ili nekog drugog oblika prijenosa nositelju prava priznatog ili uspostavljenog nacionalnim pravom i/ili pravom Zajednice ili prijenosa nekom javnom tijelu.

U ovom slučaju, Korisnik domene je sam ponudio prodati spornu domenu Podnositelju zahtjeva za iznose od 25.000 HRK odnosno 5.000 EUR. Uzimajući u obzir činjenicu da naziv domene odgovara karakterističnom dijelu tvrtke Podnositelja zahtjeva, potrebno je stvoriti predmjnjevu da nije riječ o postupanju sukladnom načelu savjesnosti i poštenja. Korisnik domene mogao je dokazivati suprotno, ali to nije učinio. Potrebno je stoga zaključiti da je i četvrti uvjet iz čl. 32. st. 2. Pravilnika ispunjen.

ODLUKA

Slijedom svega navedenoga, donosim sljedeću odluku:

Korisniku domene ot.hr se oduzima pravo na njeno korištenje.

Podnositelj zahtjeva ima pravo na registraciju domene ot.hr, te se predlaže CARNet-u postupiti sukladno čl. 55/4. Pravilnika.

KLASA: 700-800/16/218

Odluka broj: 2016-02

UR. BROJ: I34477-650-246-16-77

Predsjednik Povjerenstva za
upravljanje domenom .hr

izv. prof.dr.sc. Goran Gledec

Arbitar
doc. dr. sc. Marko Jurić

U Zagrebu, 13. listopada 2016.